

Despre SIDA

SIDA (Sindromul Imunodeficienței Dobândite), este o afecțiune a sistemului imunitar, caracterizată prin infecții oportuniste, neoplasme, disfuncții neurologice și o mare varietate de alte sindromuri. Pe plan mondial se mai folosește și acronimul AIDS, provenit din limba engleză: Acquired Immune Deficiency Syndrome).

Infecția cu HIV este ireversibilă, dar se poate întârzia apariția bolii prin administrarea unor medicamente. HIV reprezintă prescurtarea în limba engleză a Human Immunodeficiency Virus (Virusul Imunodeficienței Umane). Boala SIDA, odată declanșată, evoluează continuu, putându-se doar întârzia și trata medicamentos sau chirurgical o serie de boli apărute ca urmare a deficitului imun. SIDA a fost declarată ca boală de sine stătătoare cu aspect de pandemie la 1 decembrie 1981 de către Organizația Mondială a Sănătății (OMS). Numărul deceselor datorate acestei boli este estimat la 2,9 milioane numai în anul 2006, iar numărul celor infectați pe plan mondial de 39,5 milioane, anual infectându-se alte 4,3 milioane de persoane. Pe plan mondial numărul persoanelor infectate cu HIV se apreciază ca fiind de 1% în grupa de vârstă 15-45 de ani. În unele țări din Africa, procentajul celor infectați în aceasta grupa de vârstă este de 20%. SIDA este un sindrom care denumeste totalitatea bolilor asociate infecției cu virusul HIV. Aproape toate persoanele netratate și infectate cu HIV vor dezvolta în cele din urmă SIDA. Evoluția fatală a tuturor pacienților atinși de SIDA, în ciuda terapiilor celor mai moderne sofisticate și costisitoare aplicate, împreună cu extinderea bolii, cu afectarea inclusiv a copiilor, sunt factori de alarmă și de generare a psihozei de teamă față de acest flagel al secolelor XX-XXI.

Metodele de laborator folosite se împart în metode de depistare și metode de confirmare. Scopul depistării este descoperirea tuturor persoanelor seropozitive, cu riscul de a depista în această primă fază și falși seropozitivi. Această depistare se face de exemplu prin teste rapide cu citire de 30 de minute sau teste ELISA. Din cauza posibilității unui test fals pozitiv, se recurge la confirmarea seropozitivității, testare care se supune unei stricte confidențialități medicale pentru protejarea sferei de intimitate a celui posibil seropozitiv. Depistarea și confirmarea infectării cu HIV se face în laboratoare specializate pentru aceasta, durata de manoperă a acestor teste fiind variabilă, de la ore (în cazul testului rapid) la săptămâni (în cazul testelor ELISA de prezumție) sau Western-Blot (de confirmare a infecției).

Pisarciuc Andrei